

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1648720_RegNr_e2A-846-265/2018

<http://www.infolex.lt/tp/1648720>

Civilinė byla Nr. e2A-846-265/2018
Proceso Nr. 2-24-3-00901-2017-1
Procesinio sprendimo kategorijos:

(S)
2.6.9.2; 3.3.1.18.1; 3.3.1.20

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS

N U T A R T I S **LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU**

2018 m. spalio 12 d.
Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Raimondos Andrulienės, Aušros Maškevičienės, Alvydo Žerlausko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **ieškovės bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „LT Jūrinis centras“** apeliacinį skundą dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmų 2018 m. sausio 30 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovės bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „LT Jūrinis centras“ ieškinį atsakovui M. N. dėl turtinės žalos priteisimo, trečiasis asmuo bankrutuojanti uždaroji akcinė bendrovė „Duomenys neskelbtini“.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovė bankrutuojanti uždaroji akcinė bendrovė (toliau – BUAB) „LT Jūrinis centras“, atstovaujama bankroto administratorės UAB „Atenergo“, kreipėsi į teismą su ieškiniu, kuriuo prašė priteisti iš atsakovo M. N. 30 077,90 Eur turtinę žalą, 5 procentų metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, jog Klaipėdos apygardos teismas 2014 m. gegužės 2 d. nutartimi iškėlė bankroto bylą UAB „LT Jūrinis centras“, administratore paskyrė UAB „Atenergo“. Lietuvos apeliacinis teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartimi tenkintas BUAB „LT Jūrinis centras“ ieškinys ir UAB „Duomenys neskelbtini“ įpareigota gražinti BUAB „LT Jūrinis centras“ natūra parduotas prekes už 30 077,90 Eur, o prekių nesant, sumokėti BUAB „LT Jūrinis centras“ negražintų prekių vertę pinigais. 2016 m. liepos 29 d. buvo išsiųstas pranešimas UAB „Duomenys neskelbtini“ dėl turto gražinimo, bet turtas nebuvo gražintas. Klaipėdos apygardos teismo 2016 m. rugsėjo 13 d. nutartimi UAB „Logistikos sprendimai“ iškelta bankroto byla. BUAB „Duomenys neskelbtini“ vadovas M. N. neperdavė turto, priteisto Lietuvos apeliacinio teismo nutartimi, nei BUAB „LT Jūrinis centras“ administratoriui, nei UAB „Logistikos sprendimai“ administratoriui R. J.. Taip pat šį turtą nuslėpė nuo antstolio, nes taikius laikinąsias apsaugos priemones antstolis šio turto neaprašė. Pažymėjo, kad atsakovas M. N. civilinėje byloje Nr. 2-1025-253/2015 davė parodymus, kad šį turtą turi, jį saugo, nieko nepardavė, niekam neperdavė. Todėl darytina išvada, kad atsakovas, neperduodamas turto nei BUAB „LT Jūrinis centras“ administratoriui, nei UAB „Duomenys neskelbtini“ administratoriui R. J., pasisavino 30 077,90 Eur vertės turtą. Atsakovas, negražindamas prekių, be teisinio pagrindo praturtėjo, todėl privalo atlyginti turtinę žalą piniginiu ekvivalentu.
2. Atsakovas M. N. prašė ieškinį atmesti ir priteisti bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, jog yra informavęs BUAB „LT Jūrinis centras“ bankroto administratorę UAB „Atenergo“ ir BUAB „Logistikos sprendimai“ bankroto administratorių R. J. apie prekių (turto) saugojimo vietą. Prasidėjus BUAB „Logistikos sprendimai“ bankroto procedūrai prekių nenuslėpė, nepasisavino, nesunaikino, prekės iki šiol laikomos Duomenys neskelbtini, buvusiose BUAB „Duomenys neskelbtini“ patalpose. BUAB „Duomenys neskelbtini“ bankroto administratorius Rimgaudas Jacevičius ir UAB „Atenergo“ apie tai buvo informuoti ir žino, kad prekės yra, taip pat žino jų buvimo vietą, tačiau dėl nežinomų priežasčių bankroto administratoriai nėra jų perėmę. Ieškovės turtas nėra sunaikintas ir/ar prarastas, ieškovė nepatyrė žalos, ji buvo informuota apie prekių (turto) buvimo vietą, jos nebuvo realizuotos, slepiamos ar kt. Pažymėjo, jog nuo 2016 m. vasario 3 d. nebedirba UAB „Duomenys neskelbtini“, su akcininku V. J. buvo susitarę dėl kelių dokumentų ir turto perdavimo. Apie Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartį nieko nežinojo, nes jau nebedirbo. Apie UAB „Duomenys neskelbtini“ iškeltą bankroto bylą taip pat nežinojo, pats nesikreipė dėl bankroto bylos iškėlimo. Nutraukęs darbo santykius, siekdamas užtikrinti ieškovės minimų prekių saugumą, perdavė prekės

saugoti pagal pasaugos sutartį šalia UAB „Duomenys neskelbtini“ būstinės Duomenys neskelbtini nuomojusiai patalpas Latvijos firmai. Jokie ieškiniai jam, kaip buvusiam įmonės vadovui, bankroto administratoriaus nebuvo ir nėra pareikšti. Nurodė, kad pasidomėjęs apie minimas prekes sužinojo, jog Latvijos firma nebenuomoja patalpų Duomenys neskelbtini ir prekes yra išsivežę, kaip jos paimtos, ar perduotos, nežino. Latvių firmos atstovai atsiuntė nuotraukas, kad prekės yra dėžėse. Pamena, jog buvo sudarytas perduotų saugoti prekių sąrašas, prekės buvo tikrinamos sudarant pasaugos sutartį.

3. Trečiasis asmuo BUAB „Duomenys neskelbtini“, atstovaujama bankroto administratoriaus R. J., su ieškiniu nesutiko. Nurodė, jog apie minimas prekes sužinojo tik iš nutarčių. Apie tai, kad UAB „Duomenys neskelbtini“ iškelta bankroto byla, buvo paskelbta viešai, tačiau ieškovė prašymo patvirtinti kreditinį reikalavimą nepateikė. Administratoriaus manymu, ieškovė dėl prekių atsiėmimo galėjo klausimą išsispręsti iki bankroto bylos iškėlimo nutarties įsiteisėjimo dienos, tai yra per tris mėnesius, tačiau to nepadarė. Iškėlus bankroto bylą ir perimant turtą jam minimos prekės nebuvo perduotos, apie jas sužinojo tik 2017 metų pabaigoje. Susisiekė su latvių įmone, matė nuotraukose, kad prekės yra ir jos yra Latvijoje, pasirašė sutartį dėl šių prekių saugojimo. Ieškovės bankroto administratorė nereikalavo perduoti šių prekių. Pažymėjo, kad BUAB „Duomenys neskelbtini“ buvusiam direktoriui nėra pareikšta reikalavimų dėl turtinės žalos atlyginimo. Nurodė, kad bankroto metu sudarė bankrutuojančios įmonės turto balansą, jam tuo metu prekės perduotos nebuvo. Prekės buvo perduotos vėliau. Įmonei bankrutavus, administratorius tas prekes realizuos ir atsiskaitys su įmonės kreditoriais.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

4. Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmai 2018 m. sausio 30 d. sprendimu ieškinį atmetė. Priteisė iš ieškovės BUAB „LT Jūrinis centras“ 50,00 Eur bylinėjimosi išlaidų atsakovo M. N. naudai.
5. Teismas pažymėjo, jog Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-426-464/2016 gražinti prekes įpareigota UAB „Duomenys neskelbtini“, o ne asmeniškai atsakovas M. N..
6. Nustatė, jog ieškovės atstovas 2016 m. liepos 29 d. kreipėsi į UAB „Duomenys neskelbtini“, kad ši per 5 dienas įvykdytų Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartį ir pažymėjo, kad atsižvelgiant į tai, jog priverstinis teismo sprendimų vykdymas yra pavestas antstoliams, ieškovės atstovas turėjo teisę kreiptis į antstolį dėl priverstinio teismo sprendimo įvykdymo, tačiau šia teise nepasinaudojo.
7. Pažymėjo, kad atsakovo nurodytas aplinkybes, jog prekių, būdamas įmonės vadovu, nepasisavino, neišvaistė, patvirtina ir 2016 m. sausio 12 d. sudaryta pasaugos sutartis, kuria perduotos UAB „Duomenys neskelbtini“ laivų detalės ir kiti daiktai saugoti. Nurodė, jog atsakovas pateikė nuotraukas, kuriose užfiksuotos saugomos prekės; ieškovė nepateikė įrodymų, jog buvo nuvykusi į atsakovo nurodytą prekių buvimą vietą ir jų nerado. Teismo vertinimu, 2017 m. lapkričio 3 d. sudaryta sutartis Nr. ST-11 „Dėl prekių sandėliavimo“ tarp SIA „Bellena“ ir BUAB „Duomenys neskelbtini“ atstovo bankroto administratoriaus R. J. patvirtina, jog bankroto administratorius prekes, nurodytas sutarties priede

Nr. 1, perdavė saugoti. Teismas padarė išvadą, jog ieškovės bankroto administratorius neįrodė nepagrįsto praturtėjimo teisiniams santykiams atsirasti būtinų sąlygų, t. y. neįrodė, kad ieškovės turtas sumažėjo ta suma, kuria, ieškovės teigimu, atsakovas praturtėjo, ieškovė taip pat neprarado jokio turto dėl atsakovo veiksmų, nes turtas yra ir šiuo metu saugomas.

8. Teismo vertinimu, ieškovės administratorė, sužinojusi, jog UAB „Duomenys neskelbtini“ iškelta bankroto byla, galėjo kreiptis į bankroto bylą nagrinėjantį teismą ir pareikšti kreditinį reikalavimą. Ieškovės argumentus, jog prašymas patvirtinti kreditinį reikalavimą nebuvo teikimas dėl to, kad ginčo prekės nėra įtrauktos į bankroto administratoriaus R. J. balansą dėl BUAB „Logistikos sprendimai“ turto, teismas atmetė kaip nepagrįstus. Pažymėjo, kad bankroto bylą nagrinėjantis teismas tik tada tvirtina kreditoriaus pareikštą reikalavimą, jeigu iš byloje esančių duomenų gali padaryti išvadą, jog toks reikalavimas yra pagrįstas įrodymais, kurių nepaneigia kiti įrodymai. Teismo nuomone, šiuo atveju 2016 m. birželio 14 d. Lietuvos apeliacinio teismo nutartis yra akivaizdus įrodymas reikšti kreditinį reikalavimą BUAB „Duomenys neskelbtini“ bankroto byloje.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į apeliacinį skundą argumentai

9. Ieškovė apeliaciniu skundu prašo panaikinti Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmų 2018 m. sausio 30 d. sprendimą ir klausimą išspręsti iš esmės – ieškinių tenkinti. Nurodo, kad teismas netinkamai taikė žalos nustatymą reglamentuojančias CK 6.246 - 6.249 straipsnių nuostatas, pažeidė CK 1.5 straipsnyje įtvirtinus teisingumo, sąžiningumo ir protingumo principus, taip pat įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančias procesinės teisės normas. Apeliacinį skundą grindžia šiais argumentais:

9.1. Teismas pažeidė įrodinėjimo pareigos paskirstymo, įrodymų vertinimo taisykles, vadovavosi prielaidomis ir padarė aplinkybių neatitinkančias išvadas. Pažymėtina, kad atsakovas neneigia, jog prekes jis turi, tačiau dėl nežinomų priežasčių jos nėra gražintos. Bankroto administratorius neturėjo teisės perimti šio turto, nes jo nebuvo pateiktame įmonės BUAB „Logistikos sprendimai“ balanse.

9.2. Teismo išvada, kad atsakovas M. N. neprivalėjo gražinti prekių, nepagrįsta. Atsakovas nurodė, kad prekes jis turi ir pasiruošęs gražinti, tai yra jis neneigia šio fakto. Aplinkybė, jog atsakovas yra nutraukęs darbo santykius su įmone, neatleidžia jo nuo pareigos perduoti įmonės turtą ir visus dokumentus.

9.3. Nors atsakovas teigia, kad perdavė BUAB „Duomenys neskelbtini“ turtą paskirtam administratoriui, bet iš balanso matyti, kad prekės nebuvo perduotos. Teismas nevertino aplinkybių, jog ginčo prekes turi atsakovas ir yra pasirengęs jas gražinti.

9.4. Teismo išvada, kad apeliante turėjo kreiptis į BUAB „Duomenys neskelbtini“ administratorių dėl kreditinių reikalavimų patvirtinimo, neturi jokio pagrindo, nes pareigą gražinti prekes ar atlyginti padarytą žalą turi atsakovas M. N..

10. Atsakovas atsiliepimu į apeliacinį skundą prašo skundą atmesti ir palikti pirmosios instancijos teismo sprendimą nepakeistą. Atsiliepimą grindžia šiais argumentais:

10.1. Aplinkybė, jog 2016 m. birželio 14 d. nutartimi Lietuvos apeliacinis teismas įpareigojo gražinti ginčo prekes, o jų nesant sumokėti 30 077,90 Eur dydžio pinigų sumą, ne

atsakovą, bet trečiąjį asmenį, įrodo, jog atsakovas nėra ginčijamo materialinio santykio dalyvis.

10.2. Teismas pagrįstai nurodė, jog ieškovė, sužinojusi, kad trečiajam asmeniui iškelta bankroto byla, galėjo kreiptis kaip kreditorius į bankroto bylą nagrinėjantį teismą ir pareikšti kreditinį reikalavimą.

10.3. Atsakovas neturėjo ne tik pareigos, bet ir teisės perduoti ieškovei ginčo turto, nes nebebuvo trečiojo asmens vadovas. Ieškovė privalėjo pareikšti kreditinį reikalavimą ir tik po ieškovės kreditinio reikalavimo patvirtinimo teisme trečiasis asmuo būtų įgijęs pareigą perduoti ginčo turtą, o šio nesant, piniginių ekvivalentą ĮBĮ 8 skirsnyje nustatyta tvarka.

10.4. Atsakovas savo veiksmais ar / ir neveikimu nepadarė ieškovei žalos, kadangi ginčo prekės yra saugomos SIA „BELENA“. Atsakovas neatliko neteisėtų veiksmų, nes po Lietuvos apeliacinio teismo nutarties atsakovas nebebuvo trečiojo asmens vadovas, todėl neturėjo ne tik pareigos, bet ir teisės perduoti ieškovei ginčo prekių ar jų ekvivalento pinigais. Tai, kad atsakovui buvo žinoma, kur galimai yra ginčo prekės, nėra ir negali būti laikoma Atsakovo neteisėtais veiksmais, nes atsakovas neturėjo teisės perduoti ieškovei ginčo prekių.

10.5. Sutiktina su teismo išvada, kad ieškovė neįrodė nepagrįsto praturtėjimo teisiniams santykiams atsirasti būtinų sąlygų, t. y. neįrodė, kad ieškovo turtas sumažėjo ta suma, kuria, ieškovės teigimu, atsakovas praturtėjo; ieškovas taip pat neprarado jokio turto dėl atsakovo veiksmų, nes turtas yra ir šiuo metu saugomas.

10.6. Iš apeliacinio skundo turinio nėra aišku, kokių konkrečiai įrodymų teismas netyrė ir / ar neįvertino, taip pat nėra aišku kokių konkrečių esminių bylos dokumentų neišreikalavo teismas.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, argumentai ir motyvai

Apeliacinis skundas netenkintinas

11. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei patikrinimas, ar nėra absoliučių sprendimo (nutarties) negaliojimo pagrindų (CPK 320 straipsnio 1 dalis). Esant šiai aplinkybei apeliacinės instancijos teismas tikrina teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą dėl apskųstos dalies ir analizuoja tik apeliaciniame skunde nurodytus argumentus. Nagrinėjamu atveju absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų apeliacinės instancijos teismas nenustatė (CPK 329 straipsnis).
12. Teisėjų kolegija pažymi, kad pagal CPK 321 straipsnio 1 dalį apeliacinis skundas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka, išskyrus atvejus, kai skundą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad būtinas žodinis nagrinėjimas. Teisėjų kolegija, įvertinusi apeliacijos dalyką, apeliacinį skundą, sprendžia, jog nenustatyta būtinybė skundą nagrinėti žodinio proceso

tvarka, o rašytinis šios bylos nagrinėjimas nepažeis šalių teisių ir užtikrins civilinio proceso koncentracijos ir ekonomiškumo principų įgyvendinimą.

Dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumo

13. Apeliantės teigimu, pirmosios instancijos teismas pažeidė įrodinėjimo pareigos paskirstymo, įrodymų vertinimo taisykles, vadovavosi prielaidomis ir padarė aplinkybių neatitinkančias išvadas. Apeliantė akcentuoja jog priešingai, nei nurodė pirmosios instancijos teismas, pareigą grąžinti prekes turi atsakovas M. N., o ne trečiasis asmuo UAB „Duomenys neskelbtini“. Teisėjų kolegija su šiais apeliantės argumentais nesutinka.
14. Bylos ir teismų sistemos LITEKO duomenimis nustatyta, kad Klaipėdos apygardos teismas išnagrinėjo civilinę bylą Nr. 2-1025-253/2015 pagal ieškovės bankrutavusios UAB „LT Jūrinis centras“ ieškinį atsakovei UAB „Duomenys neskelbtini“ dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais, restitucijos taikymo, trečiasis asmuo bankrutuojanti UAB „Ostmarina LT“. 2015 m. spalio 23 d. sprendimu teismas ieškinį tenkino iš dalies. Pripažino 2013 m. rugsėjo 4 d. reikalavimo perleidimo sutartį, sudarytą tarp BUAB „LT Jūrinis centras“ ir UAB „Duomenys neskelbtini“, negaliojančia. Priėmė ieškovės BUAB „LT Jūrinis centras“ atsisakymą nuo patikslinto ieškinio, pateikto teismui 2015-09-21, dalies, kurioje buvo reikalaujama įpareigoti grąžinti reikalavimo teisę į UAB „Oskarmarinus“ skolos 25 640,28 Lt (4 425,93 Eur) sumą, 769,21 Lt (222,77 Eur) palūkanas, 6 proc. dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos (2012-11-23) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, taip pat reikalavimų, išdėstytų 2015-02-03 ieškinyje ir 2015-05-07 patikslintame ieškinyje, ir šią bylos dalį nutraukė. Kitą ieškinio dalį atmetė.
15. Lietuvos apeliacinis teismas 2016 m. birželio 14 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-426-464/2016 Klaipėdos apygardos teismo 2015 m. spalio 23 d. sprendimą pakeitė, jo rezoliucinę dalį išdėstant taip: „Ieškinį iš dalies patenkinti. Pripažinti 2009 m. lapkričio 30 d. pirkimo-pardavimo sutartis, sudarytas tarp bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „LT Jūrinis centras“ ir uždarnosios akcinės bendrovės „Duomenys neskelbtini“ pagal 2009 m. lapkričio 30 d. PVM sąskaitas faktūras Nr. JCP9021V, Nr. JCP9022V, Nr. JCP9024V ir JCP9025V, negaliojančiomis. Taikyti restituciją ir grąžinti šalis į padėtį, buvusią iki 2009 m. lapkričio 30 d. pirkimo-pardavimo sutarčių sudarymo, t. y. *įpareigoti atsakovę uždarąją akcinę bendrovę „Duomenys neskelbtini“ grąžinti ieškovei bankrutavusiai uždarajai akcinei bendrovei „LT Jūrinis centras“ 2011 m. vasario 28 d. ir 2012 m. kovo 14 d. priėmimo-perdavimo aktuose išvardytas ir atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Duomenys neskelbtini“ natūra perduotas prekes už 30 077,90 Eur (103 852,96 Lt) sumą, o perduotų prekių nesant – sumokėti ieškovei šiuose priėmimo-perdavimo aktuose nurodytą negrąžintų prekių vertę pinigais (piniginį ekvivalentą). <...>“.*
16. Šie įrodymai leidžia daryti neabejotiną išvadą, kad Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-426-464/2016 grąžinti BUAB „LT Jūrinis centras“ 2011 m. vasario 28 d. ir 2012 m. kovo 14 d. priėmimo-perdavimo aktuose išvardytas ir UAB „Duomenys neskelbtini“ natūra perduotas prekes už 30 077,90 Eur (103 852,96 Lt) sumą, o perduotų prekių nesant – sumokėti ieškovei šiuose priėmimo-perdavimo aktuose nurodytą negrąžintų prekių vertę pinigais (piniginį ekvivalentą) įpareigota UAB „Duomenys neskelbtini“, o ne atsakovas M. N..
17. Ir bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme, ir apeliaciniame skunde ieškovė akcentuoja, jog ginčo prekės yra atsakovo M. N. žinioje, todėl jis ir turi grąžinti prekes, o jų nesant

- negražintų prekių vertę pinigais. Apeliančios teigimu, prekės UAB „Duomenys neskelbtini“ administratoriui nebuvo perduotos, nors tokia pareiga atsakovui nustatyta Įmonių bankroto įstatyme. Nesutiktina ir su šiais apeliančios argumentais.
18. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad civilinėje byloje Nr. eB2-1418-730/2016 Klaipėdos apygardos teismo 2016 m. rugsėjo 5 d. nutartimi UAB „Duomenys neskelbtini“ vadovui M. N. paskirta 500,00 Eur dydžio bauda už įpareigojimo pateikti teismui bankroto bylai nagrinėti reikalingus dokumentus nevykdymą. 2016 m. spalio 17 d. Klaipėdos apygardos teismas nutartimi panaikino baudą, kadangi ieškinyje atsakovei UAB „Duomenys neskelbtini“ iškelti bankroto byla teisme gautas 2016 m. liepos 19 d., tai yra po to, kai M. N. nutraukė darbo santykius su UAB „Duomenys neskelbtini“, todėl M. N. neturėjo pareigos vykdyti ĮBĮ 9 straipsnio 1 dalyje nurodyto įpareigojimo perduoti teismui bankroto bylos nagrinėjimui reikalingus dokumentus.
  19. Teisėjų kolegijos vertinimu, aplinkybės, jog UAB „Duomenys neskelbtini“ bankroto administratoriui įstatymo nustatytu terminu nebuvo perduoti visi įmonės dokumentai ir turtas, nagrinėjamu atveju neturi esminės reikmės, kadangi bylos nagrinėjimo metu UAB „Duomenys neskelbtini“ bankroto administratorius nurodė, jog bylos eigoje jam perduotos atsargos balansine verte 24 857,76 Eur su PVM, ir šios prekės (atsargos) saugomos Rygoje (Latvijoje). Byloje yra pateikta 2017 m. lapkričio 3 d. sudaryta sutartis Nr. ST-11 „Dėl prekių sandėliavimo“ tarp SIA „Bellena“ ir BUAB „Duomenys neskelbtini“ atstovo bankroto administratoriaus R. J., kurios pagrindu SIA „Bellena“ įsipareigojo sandėliuoti sutarties priede Nr. 1 nurodytas prekes bei perduoti sandėliuojamas prekes šioje sutartyje nurodytomis sąlygomis, taip pat pateiktos prekių fotonuotraukos. Ginčo, jog pateiktose fotonuotraukose esančios prekes, kurios saugomos 2017 m. lapkričio 3 d. sudarytos sutarties Nr. ST-11 „Dėl prekių sandėliavimo“ pagrindu, yra prekės, kurias Lietuvos apeliacinis teismas 2016 m. birželio 14 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-426-464/2016 įpareigojo gražinti, nėra. Šios nurodytos aplinkybės paneigia ieškovės argumentus, jog ginčo prekės vis dar yra atsakovo M. N. žinioje.
  20. Bylos duomenimis, ieškovės atstovas 2016 m. liepos 29 d. kreipėsi į UAB „Duomenys neskelbtini“, kad ši per 5 dienas įvykdytų Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. birželio 14 d. nutartį. Kaip teisingai pažymėjo pirmosios instancijos teismas, įsiteisėjęs teismo sprendimas yra privalomas ir turi būti vykdomas (CPK 18 straipsnis), priverstinis teismo sprendimų vykdymas yra pavestas antstoliams, todėl ieškovės atstovas turėjo teisę kreiptis į antstolį dėl priverstinio teismo sprendimo įvykdymo, tačiau šia teise nesinaudojo.
  21. Tačiau teisėjų kolegija neturi pagrindo sutikti su atsakovo pozicija, jog ieškovė privalėjo pareikšti kreditinį reikalavimą UAB „Duomenys neskelbtini“ bankroto byloje, kadangi tik po ieškovės kreditinio reikalavimo patvirtinimo teisme trečiasis asmuo būtų įgijęs pareigą perduoti ginčo turtą, o šio nesant, piniginių ekvivalentą ĮBĮ 8 skirsnyje nustatyta tvarka.
  22. Šioje nutartyje jau minėta, kad Lietuvos apeliacinis teismas 2016 m. birželio 14 d. nutartimi pripažino 2009 m. lapkričio 30 d. pirkimo - pardavimo sutartis, sudarytas tarp bankrutavusios UAB „LT Jūrinis centras“ ir UAB „Duomenys neskelbtini“ pagal 2009 m. lapkričio 30 d. PVM sąskaitas faktūras Nr. JCP9021V, Nr. JCP9022V, Nr. JCP9024V ir JCP9025V, negaliojančiomis ir taikė restituciją – gražino šalis į padėtį, buvusią iki 2009 m. lapkričio 30 d. pirkimo-pardavimo sutarčių sudarymo, t. y. įpareigojo atsakovę UAB „Duomenys neskelbtini“ gražinti ieškovei bankrutavusiai UAB „LT Jūrinis centras“

2011 m. vasario 28 d. ir 2012 m. kovo 14 d. priėmimo-perdavimo aktuose išvardytas ir atsakovei UAB „Duomenys neskelbtini“ natūra perduotas prekes už 30 077,90 Eur (103 852,96 Lt) sumą, o perduotų prekių nesant – sumokėti ieškovei šiuose priėmimo-perdavimo aktuose nurodytą negražintų prekių vertę pinigais (piniginių ekvivalentą). Tai yra, prekės, kurios yra išvardintos 2011 m. vasario 28 d. ir 2012 m. kovo 14 d. priėmimo - perdavimo aktuose, nėra UAB „Duomenys neskelbtini“ nuosavybė. Lietuvos apeliacinis teismas 2016 m. birželio 14 d. nutartimi įpareigojo prekes gražinti UAB „LT Jūrinis centras“ – įmonei, kuriai prekės priklausė nuosavybės teise iki 2009 m. lapkričio 30 d. pirkimo - pardavimo sutarčių sudarymo.

23. Taip pat atkreiptinas dėmesys, jog Įmonių bankroto įstatymas reglamentuoja įmonei priklausančio turto disponavimo, naudojimo ir pardavimo tvarką (ĮBĮ 31 straipsnis, 33 straipsnis). Nagrinėjamu atveju ginčo prekės nėra UAB „Duomenys neskelbtini“ nuosavybė, todėl būtų nagrinėjant pirmosios instancijos teisme išsakyta trečiojo asmens administratoriaus pozicija, jog artimiausiu metu prekes įvertins bei jas realizuos bankroto proceso metu, vertintina kritiškai.
24. Sprendžiant klausimą dėl ieškinio reikalavimo priteisti iš atsakovo M. N. turtinę žalą, kadangi atsakovas nepagrįstai praturtėjo, pažymėtina, kad asmens pareigą gražinti be pagrindo įgytą turtą, taip pat atlyginti dėl nepagrįsto praturtėjimo atsiradusius nuostolius reglamentuoja CK 6.237–6.242 straipsnių nuostatos. Kasacinio teismo praktikoje išaiškinta, kad, tenkinant ieškinį dėl nepagrįsto praturtėjimo, turi būti nustatytos nepagrįsto praturtėjimo prielaidos. Pirma, turi būti nustatyta, ar atsakovas yra praturtėjęs dėl ieškovo veiksmų. Antra, turi būti nustatytas atsakovo praturtėjimą atitinkantis ieškovo turto sumažėjimas (atsakovas turi būti praturtėjęs ieškovo sąskaita). Nepagrįsto praturtėjimo priteisimas negalimas, kai dėl vieno asmens praturtėjimo niekas nepatiria nuostolių. Trečia, turi būti priežastinis ryšys tarp ieškovo turto sumažėjimo ir atsakovo praturtėjimo. Ketvirta, atsakovo praturtėjimui neturi būti teisinio pagrindo (įstatymo, sutarties ir kt.). Penkta, nepagrįstas praturtėjimas turi egzistuoti pareiškiant ieškinį. Šešta, šalis, kurios turtas sumažėjo, neturi būti prisiėmusi nuostolių atsiradimo rizikos. Septinta, ieškovas turi negalėti apginti savo pažeistos teisės kitais gynybos būdais, t. y. nepagrįsto praturtėjimo instituto negalima taikyti kaip priemonės, kuria būtų siekiama išvengti kitų CK normų taikymo (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2011 m. balandžio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-196/2011; 2015 m. vasario 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-40-690/2015*). Nesant bent vienos iš šių sąlygų nepagrįsto praturtėjimo instituto taikymas nėra galimas.
25. Aplinkybės, jog ginčo prekės yra UAB „Duomenys neskelbtini“ žinioje, jos yra saugomos 2017 m. lapkričio 3 d. sudarytos sutarties Nr. ST-11 „Dėl prekių sandėliavimo“ pagrindu, leidžia pritarti pirmosios instancijos teismo išvadai, jog ieškovė neįrodė nepagrįsto praturtėjimo sąlygų, būtinų tenkinti ieškovės ieškinio reikalavimą dėl žalos priteisimo. Tai yra ieškovė neįrodė, kad jos turtas sumažėjo ta suma, kuria, ieškovės teigimu, atsakovas praturtėjo, taip pat ieškovė neprarado turto dėl atsakovo veiksmų, kadangi, kai minėta, turtas yra ir šiuo metu saugomas.
26. Apeliantės teigimu, pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė žalos nustatymą reglamentuojančias CK 6.246–6.249 straipsnių nuostatas. Teisėjų kolegijos vertinimu, nagrinėjamu atveju nėra pagrindo atsakovui taikyti civilinę atsakomybę.

27. Civilinio kodekso 6.246 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendrojo pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Bendrosios civilinės atsakomybės sąlygos yra neteisėta veika, atsiradusi žala, priežastinis ryšys tarp neteisėtos veikos ir žalos bei kaltė (CK 6.246–6.249 straipsniai). Pažymėtina, kad civilinės atsakomybės teisiniams santykiams atsirasti būtina nustatyti visų civilinės atsakomybės sąlygų visumą, jų įrodinėjimo pareiga tenka reikalavimą dėl žalos atlyginimo pareiškusiam asmeniui (CPK 178 straipsnis). Pagal CK 6.246 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą taisyklę atsakomybės pagrindas yra bendro pobūdžio rūpestingumo ir atidumo pareigos pažeidimas, sukėlęs kitam asmeniui žalos. Pagal CK 6.248 straipsnio 3 dalį laikoma, kad asmuo kaltas, jeigu atsižvelgiant į prievolės esmę bei kitas aplinkybes jis nebuvo tiek rūpestingas ir apdairus, kiek atitinkamomis sąlygomis buvo būtina. Kasacinio teismo praktikoje yra išaiškinta, kad kiekvienu konkrečiu atveju turi būti vertinama, ar asmens elgesys atitiko tvarkingo, rūpestingo, padoraus asmens elgesio standartą, o nustačius tokio elgesio neatitiktį, konstatuojamas asmens kaltas elgesys, kuris kartu reiškia ir veiksmų neteisėtumą, ir kaltės elementą. Nustačius, kad asmuo pažeidė bendro pobūdžio atsargumo ir rūpestingumo pareigą, to pakanka kaltei ir neteisėtiems veiksams, kaip civilinės atsakomybės sąlygoms, konstatuoti (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. kovo 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-99-701/2017*). Jeigu tokiu elgesiu sukeliama žalos kitam asmeniui, tai yra pagrindas reikalauti žalos atlyginimo (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-223-915/2018*).
28. Šioje nutartyje jau pasisakyta, jog atsakovas savo veiksmais ar / ir neveikimu nepadarė ieškovei žalos – rašytiniais įrodymais bei atsakovo ir trečiojo asmens paaiškinimais nustatyta, kad ginčo prekės yra perduotos UAB „Duomenys neskelbtini“ ir saugomos SIA „BELENA“, tai yra nagrinėjamu atveju nėra nei atsakovo neteisėtų veiksmų, nei žalos. Nesant šių dviejų sąlygų, t. y. žalos bei atsakovo neteisėtų veiksmų, negali būti konstatuotos kitos būtinosios civilinės atsakomybės sąlygos.
29. Apeliantė skunde akcentuoja, jog teismas pažeidė įrodymų vertinimo taisykles, vadovavosi prielaidomis ir padarė aplinkybių neatitinkančias išvadas.
30. Apeliacinės instancijos teismas pažymi, jog civiliniame procese galiojantis rungimosi principas (CPK 12 straipsnis) lemia tai, kad įrodinėjimo pareiga ir pagrindinis vaidmuo įrodinėjant tenka įrodinėjamų aplinkybių nustatymu suinteresuotoms šalims (CPK 178 straipsnis). Įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir vertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja (CPK 176 straipsnio 1 dalis). Faktą galima pripažinti įrodytu, jeigu byloje esančių įrodymų pagrindu susiformuoja teismo įsitikinimas to fakto buvimu. Pažymėtina, kad įrodymų vertinimas pagal CPK 185 straipsnį reiškia, kad bet kokios ginčiui išspręsti reikšmingos informacijos įrodomąją vertę nustato teismas pagal vidinį savo įsitikinimą. Kasacinis teismas ne kartą savo nutartyse yra pabrėžęs, kad teismai, vertindami šalių pateiktus įrodymus, remiasi įrodymų pakankamumo taisykle, o išvada dėl konkrečios faktinės aplinkybės egzistavimo daroma pagal vidinį teismo įsitikinimą, grindžiamą visapusišku ir objektyviu visų reikšmingų bylos aplinkybių išnagrinėjimu. Teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrą įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų

buvimą ar nebuvimą. Teismas, vertindamas įrodymus, turi vadovautis ne tik įrodinėjimo taisyklėmis, bet ir logikos dėsniais, pagal vidinį įsitikinimą padaryti nešališkas išvadas (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2014 liepos 24 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr.3K-3-372/2014*).

31. Teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas išsamiai išnagrinėjo šalių argumentus, išanalizavo byloje pateiktus įrodymus, įvertino ne tik atsakovo, trečiojo asmens, bet ir ieškovės argumentus. Priešingai nei teigia apeliantė, teismas vadovavosi ne tik šalių paaiškinimais, tačiau ir į bylą pateiktais rašytiniais įrodymais: analizavo pateiktų Klaipėdos apygardos teismo ir Lietuvos apeliacinio teismo procesinių dokumentų turinį, vertino 2016 m. sausio 12 d. pasaugos sutartį, 2017 m. lapkričio 3 d. sutartį „Dėl prekių sandėliavimo“ ir pan. Iš skundžiamo sprendimo turinio matyti, kad teismas pateikė savo vertinimą dėl esminių byloje esančių įrodymų ir argumentus dėl ginčo esmės. Vien tai, kad pirmosios instancijos teismas priėmė apeliantei nenaudingą sprendimą, nereiškia, kad sprendimas priimtas pažeidžiant įrodymų vertinimo taisykles.

Dėl bylos procesinės baigties

32. Į esminius apeliacinio skundo ir atsiliepimo į jį argumentus atsakyta. Keisti ar naikinti teisėtą ir pagrįstą pirmosios instancijos teismo sprendimą apeliacinio skundo argumentais nėra pagrindo (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktą).

Bylinėjimosi išlaidos apeliacinės instancijos teisme

33. Byloje nėra duomenų apie šalių turėtas bylinėjimosi išlaidas, todėl klausimas nespręstinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 324–331 straipsniais, teisėjų kolegija

n u t a r i a :

Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmų 2018 m. sausio 30 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Teisėjai
Andrulienė

Raimonda

Aušra Maškevičienė

Alvydas Žerlauskas